

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 29. april 2015
Enhed: Sundhedsjura og lægemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMTFE
Sags nr.: 1502299
Dok nr.: 1696149

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 10. april 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 774 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 774:

”Mener ministeren, at lægens frie ordinationsret står over en kvoteanbefaling fra Rådet for Anvendelse af Dyr Sygehusmedicin (RADS), og er ministeren i bekræftende fald enig i, at det vil være mere hensigtsmæssigt, at RADS alene opstiller en hovedregel om at anvende ét af to ligestillede produkter, frem for en egentlig kvoteanbefaling?”

Svar:

Lad mig indledningsvist i hovedtræk redegøre for arbejdsprocessen i RADS:

Først identificeres et område, hvor der kan være behov for at udarbejde en behandlingsvejledning. I henhold til kommissoriet for RADS vil det som udgangspunkt være indenfor følgende områder:

- Lægemiddelgrupper, som udgør en væsentlig udgiftspost for sygehuse
- Lægemiddelgrupper, som er kendetegnet ved en stærk udgiftsvækst
- Nye lægemidler med stort udgiftspotentiale
- Områder, hvor der kan opnås bedre kvalitet i anvendelsen, og hvor der vurderes at være behov for at opnå fælles regional konsensus

Dernæst forelægges en sag for RADS, som træffer beslutning om nedsættelse af et fagudvalg inden for det pågældende terapiområde (fx et hepatitis fagudvalg). Samtidig godkendes et kommissorium for fagudvalget.

Herefter anmoder RADS sekretariatet for Lægevidenskabelige Selskaber (LVS) om at indstille en formand for fagudvalget – dvs. det er de lægevidenskabelige selskaber, som reelt vælger formanden. RADS vurderer dog habilitetsspørgsmål. Samtidig anmodes regionerne og de relevante videnskabelige selskaber, Dansk Selskab for Kliniks Farmakologi og Dansk Selskab for Sygehusapoteksledelse altid om at indstille medlemmer til fagudvalget. Hertil kan der afhængigt af terapiområde være andre eksterne interessenter repræsenteret i fagudvalget.

Fagudvalget afholder typisk 4 – 6 møder (nogle gange flere), hvor man udarbejder en eller flere behandlingsvejledninger for det pågældende terapiområde. Det skal kort nævnes, at i forbindelse med, at fagudvalget udarbejder behandlingsvejledninger mødes det med de involverede lægemiddelvirksomhe-

der. Herudover har de omfattede patientforeninger mulighed for at fremsende skriftlige input til fagudvalget med henblik på, at det kan indgå i fagudvalgets overvejelser, ligesom formanden for RADS fagudvalg mødes med de berørte patientforeninger for at drøfte indholdet, når der foreligger et udkast.

Fagudvalgets udkast til behandlingsvejledning forelægges for RADS, som træffer beslutning om godkendelse. Når behandlingsvejledningen er godkendt, fremsendes den til regionerne med henblik på implementering, og den offentliggøres samtidig på Danske Regioners hjemmeside.

Behandlingsvejledningen fremsendes desuden til regionernes lægemiddelorganisation, Amgros, som på baggrund af behandlingsvejledningen afholder udbud. Når der er fundet en vinder af udbuddet, skrives det eller de pågældende lægemidler ind i behandlingsvejledningen som rekommandationer.

Hvad angår den første del af spørgsmålet, er der efter min opfattelse tale om, at RADS udgør et rådgivende forum, der udarbejder ikke-bindende vejledninger om lægemiddelbehandling. Regionerne kan naturligvis via deres ledelsessystem beslutte i større eller mindre omfang at styre efter vejledningerne, men der er i ordets egentlige betydning tale om behandlings *vejledninger* og ikke instrukser.

I forhold til den anden del af spørgsmålet, mener jeg, at det giver god mening at anbefale brugen af det billigste produkt blandt ligestillede, når der er tilvejebragt national faglig konsensus om ligestilling af flere produkter til behandling af en given sygdom. Det bidrager til, at vi kan få mere sundhed for pengene. Når det er sagt, så er patienterne ikke afskåret fra at blive behandlet med et af de dyrere lægemidler, såfremt den behandlende læge har en faglig begrundelse herfor.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Thomas le Fevre